

LLEÓ XIV
AUDIÈNCIA GENERAL

Dimecres 11 de juny de 2025

Catequesi. Jubileu 2025. Jesucrist, la nostra esperança. II. La vida de Jesús. Les guaricions. 9. Bartimeu. «Coratge! Aixeca't, que et crida» (Mc 10,49)

Benvolguts germans i germanes,

Amb aquesta catequesi voldria adreçar les nostres mirades a un altre aspecte essencial de la vida de Jesús, és a dir, a les seves guaricions. Per això, us convido a presentar davant el Cor de Crist les vostres parts més adolorides o fràgils, aquells llocs de la vostra vida en què se senten paralizades i bloquejades. Demanem al Senyor amb confiança que escolti el nostre crit i ens guareixi!

El personatge que ens acompanya en aquesta reflexió ens ajuda a comprendre que mai no s'ha d'abandonar l'esperança, fins i tot quan ens sentim perduts. Es tracta de Bartimeu, un home cec i captaire, que Jesús va trobar a Jericó (cf. Mc 10,46-52). El lloc és significatiu: Jesús es dirigeix a Jerusalem, però comença el seu viatge, per dir-ho d'alguna manera, des dels «infern» de Jericó, ciutat que es troba sota el nivell del mar. De fet, Jesús, amb la seva mort, va anar a recuperar aquell Adam que va caure i que ens representa a cadascun de nosaltres.

Bartimeu significa 'fill de Timeu': descriu aquell home a través d'una relació; encara que ell està dramàticament sol. Però aquest nom també podria significar 'fill de l'honor' o 'de l'admiració', exactament el contrari de la situació en què es troba.¹ I ja que el nom és tan important en la cultura jueva, significa que Bartimeu no aconsegueix viure allò que està cridat a ser.

A més, a diferència del gran moviment de persones que caminen darrere Jesús, Bartimeu roman immòbil. L'evangelista diu que està assegut a la vora del camí, perquè necessita que algú l'aixequi i l'ajudi a continuar caminant.

Què podem fer quan ens trobem en una situació que sembla que no tingui sortida? Bartimeu ens ensenya a apel·lar als recursos que portem a dins i que formen part de nosaltres. Ell és un captaire, sap demanar, encara més, pot cridar! Si realment desitges alguna cosa, fes tot el possible per aconseguir-ho, fins i tot quan els altres et reprenguin, t'humiliïn i et diguin que ho deixis estar. Si realment ho vols, continua cridant!

El crit de Bartimeu, relatat a l'Evangeli de Marc —«Fill de David, tingues pietat de mi!» (v. 47)— s'ha convertit en una pregària molt coneguda en la tradició oriental, que també nosaltres podem utilitzar: Senyor Jesucrist, Fill de Deu, tingues pietat de mi, que soc pecador.»

Bartimeu és cec, però paradoxalment hi veu més bé que els altres i reconeix qui és Jesús! Davant el seu crit, Jesús s'atura i el crida (cf. v. 49), perquè no hi ha cap crit que Déu no escolti, fins i tot quan no som conscients d'adreçar-nos a ell (cf. Ex 2,23). Sembla estrany que, davant d'un cec, Jesús no s'hi acosti immediatament; però si ho pensem bé, és la forma de reactivar la vida de Bartimeu: l'empeny a aixecar-se, confia en la seva

¹ És la interpretació que fa també Agustí a *Il consensio degli evangelisti*, 2, 65, 125: PL 34, 1138.

possibilitat de caminar. Aquell home pot posar-se dret, pot ressuscitar de les seves situacions de mort. Però per a fer això ha de realitzar un gest molt significatiu: ha de llançar el seu mantell! (cf. v. 50).

Per a un captaire, el mantell ho és tot: és la seguretat, és la casa, és la defensa que el protegeix. Fins i tot la llei tutelava el mantell del captaire i obligava a retornar-lo a la tarda, si havia estat agafat com a penyora (cf. Ex 22,25). Malgrat això, moltes vegades allò que ens bloqueja són precisament les nostres aparents seguretats, allò que ens hem posat per a defensar-nos i que, en canvi, ens impedeix caminar. Per anar a Jesús i deixar-se guarir, Bartimeu ha d'exposar-se a Ell en tota la seva vulnerabilitat. Aquest és el pas fonamental per a qualsevol camí de curació.

Fins i tot la pregunta que Jesús li fa sembla estranya: «Què vols que faci per tu? Perquè, en realitat, no és obvi que vulguem curar-nos de les nostres malalties; a vegades ens estimem més quedar-nos quietos per a no assumir responsabilitats. La resposta de Bartimeu és profunda: empra el verb *anablepein*, que pot significar 'veure-hi de nou', però que també podríem traduir com 'aixecar la mirada'. Bartimeu, de fet, no sols vol tornar a veure-hi, també vol recuperar la dignitat! Per a mirar cap amunt s'ha d'aixecar el cap. A vegades les persones es bloquegen perquè la vida les ha humiliat i només es volen recuperar del seu valor propi.

Allò que salva Bartimeu, i a cadascun de nosaltres, és la fe. Jesús ens guareix per tal que puguem ser lliures. Ell no convida Bartimeu a seguir-lo, sinó que li diu que se'n vagi, que es posi en camí (cf. v. 52). Marc, però, conclou el relat referint que Bartimeu es va posar a seguir Jesús: ha elegit lliurement seguir aquell qui és el Camí!

Estimats germans i germanes, portem amb confiança davant Jesús les nostres malalties, i també les dels nostres éssers estimats, portem el dolor dels qui se senten perduts i sense sortida. Clamem també per ells, i estiguem segurs que el Senyor ens escoltarà i s'aturarà.